

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Megdermedt rendőrök.

Forrás: Budapesti Napló

Bp.

1912 X/18

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Megdermedt rendőrök.

*

Ha nagyon gazdag ember lennék, s tizenkét szobást lakást tarthatnék, díszfárgyaimat csak pesti rendőrökből válogatnám össze. Vannak közöttük, akik nagyszerűen beválnának apró nippeknek, mert kicsinyek, fessek, csillogóak, s elég egzotikus ábrázatuak. Aztán vannak közöttük olyanok, akik az előcsarnokban kifogástalanul megállnák helyüket, mint kandeláberek. Szobroknak, élő szobroknak is kiválóan alkalmasak, amit legjobban bizonyít, hogy róluk mintázták a millenáris emlékmű ó- és középkori magyar fejedelmeit. Abban az egyben pedig valamennyien egyek, hogy mozdulatlanok, tehát fel nem billennének, ha a szobalány letörülne róluk a port. Voltaképpen ez a sajátságuk teszi őket kiválóan alkalmassá arra, hogy mint nippek, kandeláberek és élő szobrok helyeztesenek el nagyuri lakásokban. Nézzék, kísérik figyelemmel az utcán a pesti rendőrt, s meglátják, hogy nem mozdul el a helyéről. A maga mulatságára még csak megváltoztatja a helyét, de mozdulatlanul, megdermedten áll, ha az ember ügyes-bajos dolgában hozzáfordul segítségért. Passzióból sétál egyet, de kötelességből soha.

Minap megszólította valamelyiküket Gengersich egyetemi tanár. A professzort lelocsolták az utcán, s kihez fordult volna, ha nem a legközelebbi rendőrhöz? Csak azt kérte tőle, hogy kérdezze meg az utcaöntözőtől, hogy mi

a neve, s jelentse fel őt viselkedése miatt. A rendőr ezt felelte: „Ez bizony baj, de én nem segíthetek rajta, mert én nem mozdulhatok el a posztomról sehová”. Csakugyan így szólnának az utasítások, miket a Zrínyi-utcában osztogatnak a rendőröknek? Nem hiszem, hogy az utasítások így hangzanak, de bizonyos, hogy a rendőrök így magyarázzák. Ezt a magam tapasztalásával erősíthetem meg. Hetekkel ezelőtt egy rendőrhöz fordultam, s csak annyit kértem tőle, amennyit a professzor kért az 1953. számú rendőrtől: szólítsa fel ezt az urat, hogy igazolja magát. A rendőr azt felelte, hogy dél van s ő éppen most tette le a szolgálatot, de amott áll az őrszem, forduljak ahhoz. Oda-siettem az őrszemhez, előadtam az esetet s megismételtem kérésemet. Az őrszem azt felelte, hogy nem mehet velem, mert be kell sietnie a főkapitányságra. Kihez forduljak hát? — fakadtam ki indulatosan. Az egyik azt mondja hogy már nincs szolgálatban, a másik azt feleli, hogy még nincs szolgálatban. Az egyik rendőr a vállát vonogatta s otthagytott. A másik a posztján maradt ugyan továbbra is, de nem vállalta a segítségnyújtást. Hogy ez hány emberrel esik meg napiában, nem tudom, de valahányszor hallom a főkapitány ur panasztát, hogy kevés a rendőr, mindig mosolygom kell. Lehet, hogy a főkapitánynak kevés a rendőr, de nekünk, közönségnek nagyon is elég, mert bizonyos, hogy ugyanezzel az indolenciával találkoznánk, ha meg is háromszoroznák a rendőrök számát. Nem több, hanem jobb rendőr kell ide. Rendőr, akin fog a tanítás. Mert elhiszünk, hogy a Zrínyi-utcában nem tartanak külön tanfolyamot a rendőröknek a passzív

rezisztenciáról, de mi hasznunk minden jó tanításhoz, ha a rendőr félre érti a főkapitány intencióit, s az ellenkezőjét cselekszi mindannak, amire tanítják. Korlátoltság ez, vagy rossz-

akarát, nem tudjuk. Ha korlátoltság, tenni kell ellene valamit. Akadnak még az országban közepes értelmességű emberek, akik félig tisztességes fizetésért szívesen vállalkoznak a közbiztonság védelmére. És ezt az anyagi áldozatot meg kell hoznunk, mert Budapest közönségére egyenesen megszegyenítő, hogy ezen a kulturszigeten még mindig őskori emberekkel muszáj a művelt benszülötteknek és művelt idegeneknek érintkezni. Kulturembernek valóságos gyötrelmem az ilyesmi s ha a pesti ember gyötrelmeket akar, azokhoz sokkal olcsóbban is hozzá juthat, mint amennyi pénzébe kerül a fővárosi rendőrség. Ha pedig rosszakarátról van szó, ezt még inkább ki kell gyomlálni, mint a korlátoltságot. Mert képtelenség, hogy a mi biztonságunk fölött az ellenségeink örködjének. Képtelenség és mégis így van. A pesti rendőr gyűlöli a pesti polgárt, s talán éppen ezért a gyűlöletéért teszik meg őt rendőrnek. A gyűlölete az egyetlen kvalifikációja, a gyűlöletét akarják alkalom adtán értékesíteni azok, akik hitvány politikájukkal maguk ellen haragítják a pesti közönséget. Mi lenne itt, ha a pesti polgár és a pesti rendőr megértene egymást! Ettől nagyon messze vagyunk, mert vagy a korlátoltsága vagy a gyűlölete okozza, hogy nem tud, s nem akar megérteni bennünket.